

Τῆς ᾽ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου
Αναμνήσις
τῆς ἁγίας μεταμορφώσεως
τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τυπικόν

Ἐὰν ἡ ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων φάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ᾽ καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα δ', δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

ᾠδὴ Πα ρ

Κ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κουου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε
ει σα α α κου σο ο ον μου προ σχεστηφω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου
Κυ υ ρι ι ε ε
Κ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ον
σου ε πα αρ σι ι ις τωων χει ει ει ρω ω ω ω

ων μου ^{B8} θυ ^Δσι ^ρι ^ρα ^ρε ^ρε ^ρε ^ρσπε ^ρρι ^ρι ^ρι ^ρνη ^ρη ^ρει
σα ^ρα ^ρα ^ρα ^ρκου ^ρσο ^ρονμου ^ρου Κυ ^ρυ ^ρρι ^ρι ^ρε ^ρε

Ἡ Στιχολογία. ^ρχ

Θ ^{B8}ου ^ρΚυ ^ρυ ^ρρι ^ρε ^ρφυ ^ρλακηντω ^ρστο ^ρμα ^ρτι ^ρι ^ρμου
και ^ρθυ ^ρυρανπε ^ρρι ^ρο ^ρχης ^ρπε ^ρρι ^ρτα ^ρχει ^ρλημου ^ρχ

Μ ^{B8}η ^ρεκκλι ^ρνης ^ρτην ^ρκαρ ^ρδι ^ρανμου ^ρεις ^ρλογους ^ρπο ^ρνη
ρι ^ρι ^ραστου ^ρπρο ^ρφα ^ρσι ^ρζεσθαι ^ρπρο ^ρφα ^ρασεις ^ρεν ^ρα ^ρμαρ ^ρτι
ι ^ραις ^ρχ

Σ ^{B8}υν ^ραν ^ρθρωποις ^ρερ ^ργα ^ρζο ^ρμε ^ρνοις ^ρτην ^ρα ^ρνο ^ρμι ^ρι ^ραν
και ^ρου ^ρμη ^ρσυν ^ρδυ ^ρα ^ρσω ^ρμε ^ρτα ^ρτων ^ρε ^ρκλεκτων ^ραυτων ^ρχ

Π ^{B8}αι ^ρδε ^ρευ ^ρσει ^ρμε ^ρδι ^ρκαι ^ρος ^ρεν ^ρε ^ρλε ^ρει ^ρκαι ^ρε
λεγ ^ρξει ^ρμε ^ρε ^ρε ^ρλαι ^ρον ^ρδε ^ρα ^ρμαρ ^ρτω ^ρλου ^ρμη ^ρλι ^ρπα
να ^ρα ^ρτω ^ρτην ^ρκε ^ρφα ^ρλη ^ρηνμου ^ρχ

Ο ^{B8}τι ^ρε ^ρτι ^ρκαι ^ρη ^ρπρο ^ρσευ ^ρχη ^ρμου ^ρεν ^ρταις ^ρευ ^ρδο
κι ^ραις ^ραυ ^ρτων ^ρκα ^ρτε ^ρπο ^ρθη ^ρσαν ^ρε ^ρχο ^ρμε ^ρνα ^ρπε ^ρτρας ^ροι

κρι ται αυτων

Aκουσον ται τα ρηματα αμου οτι η δυνθη

σαν ωσει παχος γης ερρα γη επι της γης διε

σκορπισθητα οστα αυτων παρατον Ααδην

Oτι προς σε Κυυριε Κυριε οι οφθαλ

μοι οιμου επι σοι οι ηλπισα μη αντανε ληστην ψυ

χη ηνμου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συνε

στησαν τοομοι και αποσκανδαλων των ερραζο

μεενων την ανομιαν

Πεσουνται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμιεγω εως αν παρε

ελθω

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη

ημου προς Κυυριον εδε ηηθην

Eκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν

μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου και

συ εγνωστας τριβουςμου

Ενω δωταυτη η επορευοομην εκρυ

ψανπαγιδαμοι

Κατενοουν εις τα δεξια αα και ε

πεβλεπον και ουκ ηην ο επιγινωσκων με

Απωλετο φυγη η απεμου και ουκ εε

στινο εκζητωντην ψυχη ηνμου

Εκεεκραξα προς σε Κυρι εειει πασυ ει

ηελπισμου μερισμου ει ενγηζωντων

Προσχεσ προς την δεησιν μου οοτι ετα

πεινω την σφοδρα

Ρυυσαι με εκ των καταδιωκωντων με οο

τι εκραταιωθησαν υπερεμε

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυχη ηνμου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μθ

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου

9 X

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμο ος ε ε ε στιν

Ἦχος δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

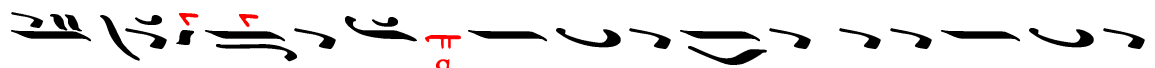

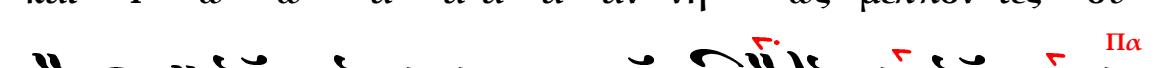
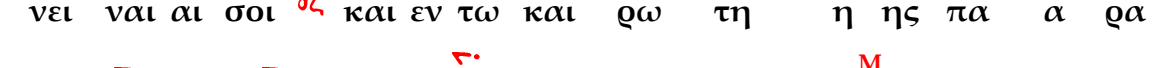
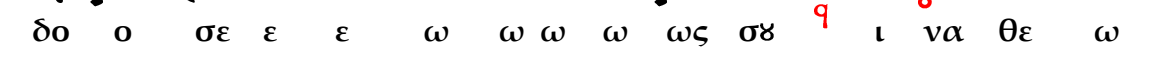
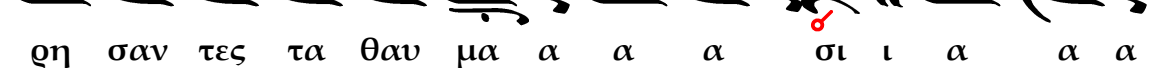

Π ρο τῶ Σταυ ρῶ σῶ σ ῶ Κυ ρι ι ε ο ρος

Ου ου ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει

ει το νε φε λη ως σκη η η νη η η ε ε

φη η η πλ ῶ ῶ ῶ ῶ το σῶ με τα μορ ορ

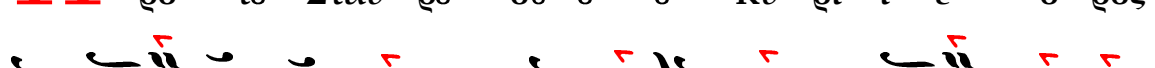
φῶ ῶ με ε ε νθ υ πο Πα τρο ο ος σε ε μαρ τυ

 ρε με ε ε ε νε πα ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω

 και Ι ω ω α α α αν νη ως μελλον τες συ

 νει ναι αι σοι και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα

 δο ο σε ε ε ω ω ω ως σθ ι να θε ω

 ρη σαν τες τα θαυ μα α α α σι ι α α α

 σθ μη δει λι α α σωω σι ι ι τα α πα θη η η

 μα τα α α α σθ α προ σκυ νη η η η σαι

 η η η μας εν ει ρη η η νη κα τα α ξι

 ω σο ον δι α το με ε ε γα σθ ε ε λε

 ο ος

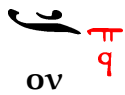
Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
 μου εἰς τὸν λόγον σου,

 ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

 το ον Κυ υ ρι ι ι ον

Π

 ρο τσ Σταυ ρσ σθ ε ε Κυ ρι ι ε ο ρος

 Ου ου ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει

ει το νε φε λη ως σκη η η νη η η ε ε
φη η η πλ ς ς ς ς το σ με τα μορ ορ
φ ς ς με ε ε ν υ πο Πα τρο ο ος σε ε μαρ τυ
ρ με ε ε ε ν πα ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω
και Ι ω ω α α α αν νη ως μελλον τες συ
νει ναι αι σοι και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα
δο ο σε ε ε ω ω ω ως σ ι να θε ω
ρη σαν τες τα θαυ μα α α α σι ι α α α
σ μη δει λι α α σωω σι ι ι τα α πα θη η η
μα τα α α α σ α προ σκυ νη η η η σαι
η η η μας εν ει ρη η η νη κα τα α ξι
ω σο ον δι α το με ε ε γα σ ς ε λε
ο ος

Ἄπο φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπο φυλακῆς πρωΐας
πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι το ον Κυ υ ρι ι ι

ον

Προ τῶ Σταυρῶ σὺ ὦ Κυριε πα ρα λα
βων τῶ Μαθηητας εἰς οὐροσ υψηληηλο
ον με τε μορφωθης εμπροσθεν αα
αυτων α κτισιδυνα μεεως καατααυγαα
αζων αα αυτῶ ενθεν φιλαανθρωω
πι ι ι α ε κει ειθεν εεξ ο ο σι
ι ι ι ι α δειξαι βλο μεενοστησ Α ναστασε
ω ω ωωσ τηην λαμπρο ο ο τηηηηη τα ησ
και ημασ οθεεοσ εν ειρηηηηνη
κατααξιωωσ ον ωσ ελεηημων και
φι ι λανθρωωπο οσ

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πασωντων α νο
μι ι ω ων α α αυτου

Π ρο τῶ Σταυ ρῶ σῶ σῶ Κυ ρι ι ε πα ρα λα
βων τῶ Μα θη η τας εις ο ο ρος υ ψη η η λο
ον με τε μορ φω θης ε εμ προ σθε εν α α
αυ των α κτι σι δυ να με ε ως κα α τα αυ γα α
α ζω ων α α αυ τῶ εν θεν φι λα αν θρω ω
πι ι ι α ε κει ει θεν ε ε ξῶ σῶ σῶ σι
ι ι ι ι α δει ξαι βῶ λο με ε νοστης Α να στα σε
ω ω ωωσ τη ην λαμ προ ο ο τη η η η τα ης
και η μα ας ο Θε ε ος εν ει ρη η η νη
κα τα α ξι ω ω σο ον ως ε λε η η μων και
φι ι λαν θρωω πο ος

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα τε αυ τον

παν τε ες οι οι λα α α οι

Ε ις ο ο ρος υ ψη η η λον με τα μορ φω
θει εις ο Σω ω τηρ τῶ κο ρυ φαι ῶς ε χωντων μα

Πα
 θη των εν δο ξως ε ξε ε ε λα α α αμ ψας Π 9
 Β8
 δη λων ο τι οι τω υ ψει των α ρε των δι α α
 Πα
 α προ ψα αν τες και της εν θε υ δο ξης α ξι
 Β8
 ω θη η η σο ο ο ον ται Π 9 συλ λα λην τες δε
 Α 2
 τω Χρι ι στω Μω υ σης και Η η λι ι ας ε δει
 Α 2
 κνυ υ ον ο ο τι ι ζω ων των και νε ε ε
 Πα
 κρω ω ων κυ υ ρι ε ε ε ευ ει Π 9 και ο πα λαι
 Β8
 δι α νο ο μα και Προ φη των λα λη η η η σα ας υ
 Π 9
 πη η ηρ χε ε Θε ε ε ος ω και φω νη η
 Α 2
 τδ Πα α προς εκ νε φε ε λης φω τει ει νης
 Α 2
 ε μαρ τυ υ ρει λε ε ε ε ε ε ε γω σα
 Πα Β8
 αυ τδ υ α κδ υ ε ε ε τε τδ δι α σταυ
 Β8
 ρδ τον Α δην σκυ υ υ λευ σα αντος και νε κροισ δω ρδ
 Β8
 με νδ ζω η η η ην την αι αι ω νι ο ον

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ

Κυρίου
 με νειεις τον αι αι ω ω ω ω να
Ο ρος το πο ο τε ζο φω δεσ και αι κα α
 πνω ω δεσ νυν τι μι ον και α α γι ον ε ε
 στιν ε νω οι πο δεσ σθ ε στη σαν Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε προ αι ω νων γαρ κε κα λυμ με
 ε ε ε νο ον μυ στη η η ρι ι ι ι ον ε πε
 σχα των ε φα νε ρω ω σεν η φρι κτη σθ με τα μο ορ
 φω ω ω σις Πε τρω Ι ω α α αν νη η και Ι ι
 α α α κω ω ω ω βω οι τι νες την α κτι
 να τσ προ σω πσ σθ μη η η φε ρο ον τες και την λαμ
 προ τη τα των χι τω νων σθ ε πι προ σωπον εις γην κα
 τε βα ρυ υ υ νο ο ο ον το οι και τη εκ στα σει
 συ νε χο με ε νοι ε θα αυ μα α α ζον βλε πο ον
 τες Μω υ σην και Η η λι ι αν συλ λα λην τας σοι
 τα με ελ λον τα συμ βαι αι αι νειει ει ει ν σοι
 και φω νη ε εκ τσ Πα α τρος ε μαρ τυ υ ρει ει λε

ε ε γ ρ ρ ρ σα ρ τος ε στιν ο Υι ο ος μη
 ο ο α γα πη η τος ε νω ηυ δο ο ο
 ο ο ο κη η η η σα αυ τ ρ α α α
 κ ρ ρ ε ε ε τε ος τις και δω ρει ται τω ω
 κο ο σμω το ο ο με γα α ε λε ο ος

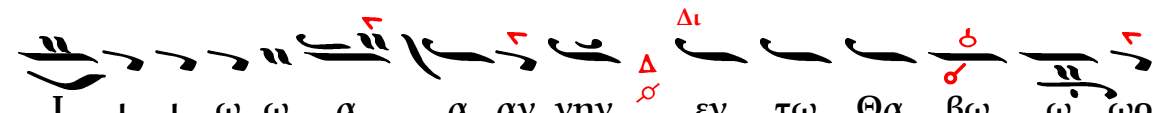
Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

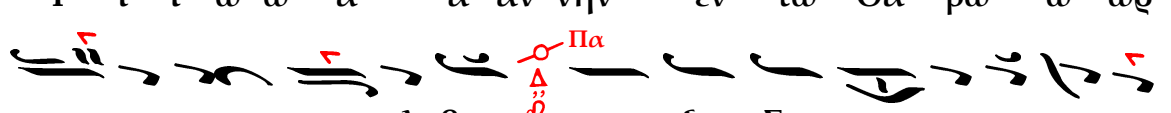
και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τ ρ ρ ρ αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Ἀνατολίου.

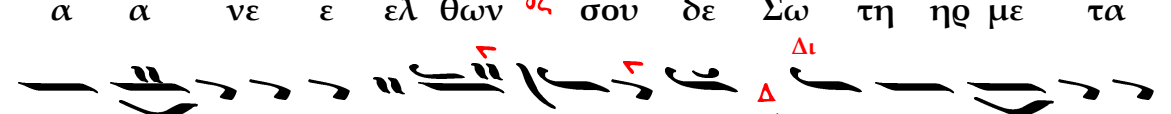
ρο τυ πων την α να α α α στα α α α σιν
 την σην Χρι στε ε ο Θε ε ε ε ος το τε ε πα α
 α ρα α α λαμ βα α α νεις τους τρει εις σου ου μα θη
 η τας Πε ε τρον και Ι α α κω βο ον και αι αι

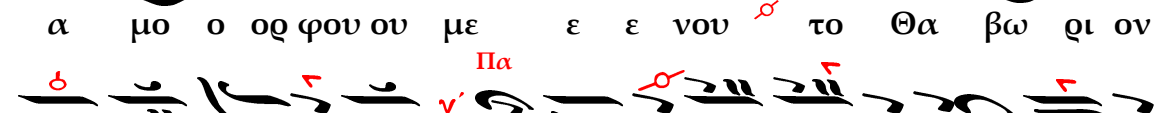
 Ι ι ι ω ω α α αν νην εν τω Θα βω ω ωρ

 α α νε ε ελ θων σου δε Σω τη ηρ με τα

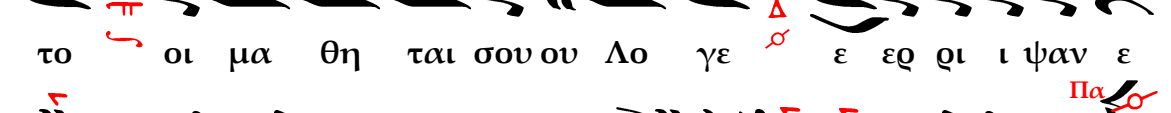
 α μο ο ορ φου ου με ε ε νου το Θα βω ρι ον

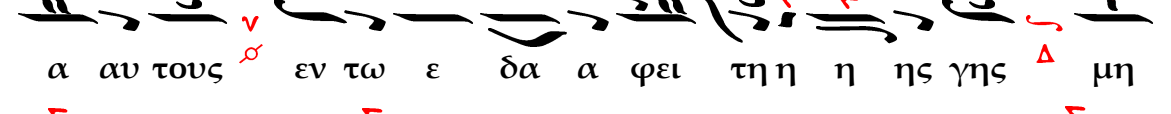
 ο ο ρο ο ος φω τι ι ε σκε ε πε ε ε

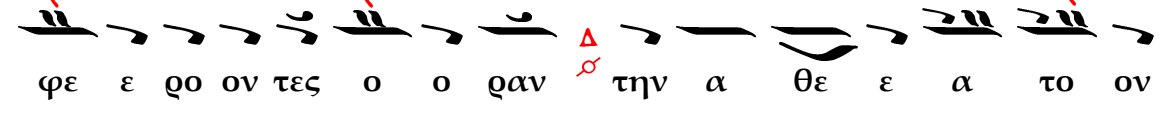
 το οι μα θη ται σου ου Λο γε ε ερ ρι ι ψαν ε

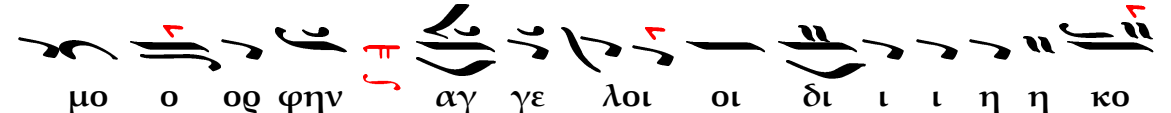
 α αυ τους εν τω ε δα α φει τη η η ης γης μη

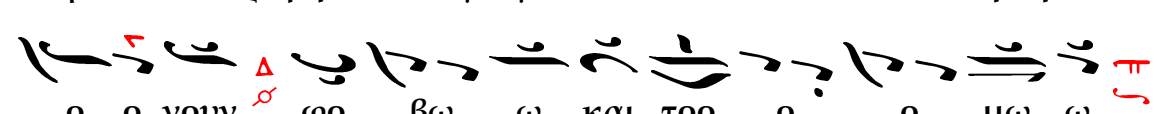
 φε ε ρο ον τες ο ο ραν την α θε ε α το ον

 μο ο ορ φην αγ γε λοι οι δι ι ι η η κο

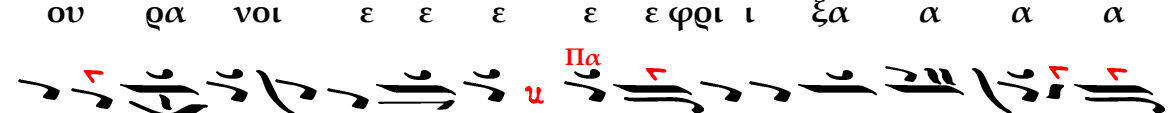
 ο ο νουν φο βω ω και τρο ο ο μω ω

 ου ρα νοι ε ε ε ε ε φρι ι ξα α α α

 α α α α α αν γη η η ε τρο ο μα α

 α ξεν ο ρω ων τε ες ε πι ι γης της δο ο ξη ης

 τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ο ον

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

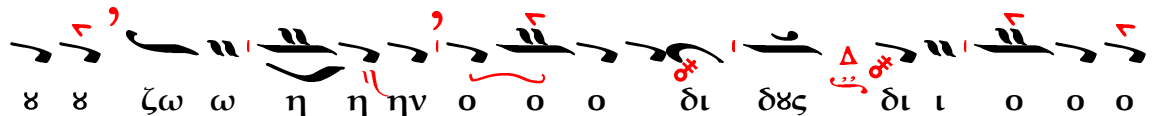
ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύγιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

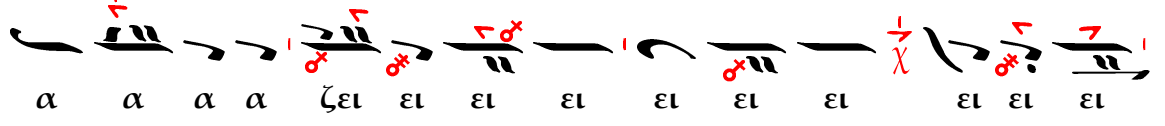
Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ

 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο σσ μος σε ε δο ξα α α α

 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

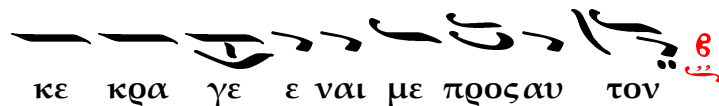
Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ.

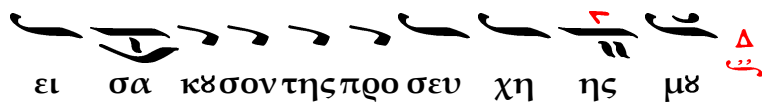

K υ υ ρι ος ει σα κϝ σε ται μϝ εν τω

 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

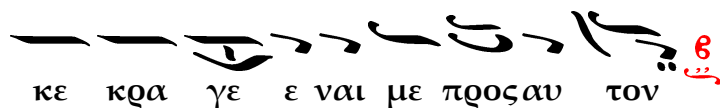
Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

 ει σα κϝ σον της προ σου χη ης μϝ

K υ υ ρι ος ει σα κϝ σε ται μϝ εν τω

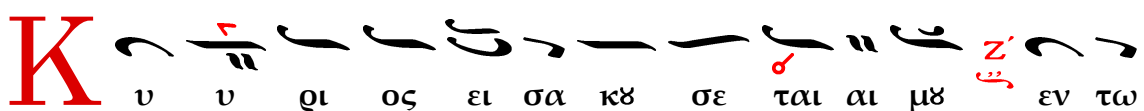

 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

 σα ας με

K υ υ ρι ος ει σα κϝ σε ται αι μϝ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(κδ' 12-18).

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ στῆθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ μεθ' ὑμῶν· ἐάν τιτι συμβῆ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(λγ' 11-23, 34, μστ' 8).

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίω, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον· Ἴδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν γνωστῶς, ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξαθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντα. Καὶ λέγει Μωυσῆς· Δειξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος

ἐναντίον σου· καὶ ἐλέησω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἦνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὄπῃν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς τὸ πρωί, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἀκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωυσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα

(**εἶθ' 3-9, 11-13, 15-16**).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεέ, ἣ ἔστι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύι τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλῶν ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ κρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφήτην.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι-Θ

Ο^{Δι} φω τι σα πα ασαντην Οι κσ με νην α α
α γι α α σας εις ο ρος υ ψη λον με τε μορ
φω ω ω θης α α γα α θε ε δει ξας τοις μα θη
ταις σα τη η η ην δυ να στει ει ει α α α αν σα
Νη ο τι κο σμοον λυ υ τρο ς σαι εκ πα α α ρα βα α
σε ε ε ε ως δι ο ο βο ο ω με ε εν σοι
ευ σπλαγ νε Κυ ρι ι ε ε σω ω σον τας ψυ υ χα α
ας η η η η μων

Ο^{Δι} εν τω ο ρει τω θα βωρ με τα μορ φω θεις εν
δο ξη η Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος
και υ πο δει ξας τοις μα θη η ται αι αις σα την δο ξαν
της ση ης θε ο ο ο τη η η η τος κα ταυ
γα σον και η η μας τω φω τι της ση η η ης ε πι

γνω ω ω σε ε ε ε ως και ο δη γη η σον εν τη

τρι ι βω ω τω ω ων ε ε εν το λω ων σδ ως μο νος

α γα θος και φι λα α αν θρωω ω ω ποσ

Tο προ η η λι ι ο ο ον σε ε ε λας Χρι ι

στος σω μα τι κως ε πι της γης πε ε ε ρι ι ι πο

λε ευ ων και προ ι ι ι ιν τδ δ Στα α αυ

ρδ α παν τα τα της φοι κτης οι κο νο ο μι ι ι

ας τε λε ε σας θε ε ο προ ε πως ση με ρον εν Θα

βω ρω ω ο ο ο ρει μν στι κωσ της Τρι α δος τον

τυ υ πο ον υ πο δει ει ει κνυ υ υ υ σι τδς γαρ

προ κρι τδς τρει εις τω ων μα θη η των Πε τρον και Ι α

κω ω βο ον και αι αι Ι ι ι ω α αν νην συν αυ

τω α γα γω ων κα α ατ ι ι δι ι ι αν και μι

κρον υ υ πο ο κρυ ψας της σαρ κο ος το προ

ο σλη η ημ μα με τε μο ρ φω θη η ε ε ε

εμ προ σθε εν α αυ τω ων εμ φαι νων τδ αρ χε τυ πδ

κα αλ λϑ ϑς την ευ προ ε ε πειει ει ει αν και ταυ
 την ϑ ϑ ϑχ ο λο κλη η η η ρον το μεν πλη ρο
 φο ρων α αυ τς το δε ε και φει δο ο ο με νος
 μη πως συν τη ο ρα σει και το ζη η η ην α πο λε ε
 ε σω ω ω ω σιν αλ λως η δυ να αν το χω ω
 ρειν τς σω μα τι κς οφθαλ μς πε ε ε ρι φε ε
 ρο ο ο ον τς και Προ φη των τς α κραι αι
 μο ο ο ο νας Μω υ σην και Η λι ι αν η νε ε
 εγ κα το α να λο γως μαρ τυ ρον τας αυ τς ϑ ϑ ϑ
 την θε ο ο τη η η η τα και ο τι αυ το
 ο ος ε ε ε ε στι το α λη θι νον της πα τρι κης
 ϑ ϑ σι ι ι ας α πα α α α αυ γα α α α
 σμα ο κυ ρι ευ ων ζων τω ων και νε ε κρων δι
 ο και νε φε λη κα θα περ σκη η νη πε ρι ε ε σχεν
 α α α αυ τς και φω νη η α νω θεν τς
 Πα α τρος εκ τη η ης νε φε ε λης η χη τι κως

προςμαρ τυ ρυ ρυ ρυ σα και λε ε γυ ρυ ρυ σα

υ τος ε στιν ον αρ ρευ στως εκ γα αστρος προ ε ω σφο

ρυ ε γεν νη η σα Υι ο ος ο ο α α α γα α α πη

το ος μη ον α πε στειλα σωσαι τς εις Πα τε ρα

και Υι ον και Πνευμα Α γι ι ο ον βα α α πτι ι ι

ζο με ε νης και ο μο λο γυ ρυ εν τα ας

πι ι ι στως ως α δι αι ρε ε τον ε ε στιν εν

το κρα α το ος της Θε ο ο τη η η η τος αυ

τς ρυ α κς ρυ ε ε ε τε αυ τος ρυ εν φι ι

λανθρωω πε Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος και η μα

ας κα τα α αυ γα α α α σον εν τω φω τι της

α προ σι τς ρυ ρυ σς ρυ δο ο ο ξης και α ξι

ς α να α δει ει ξο ον κλη η η ρο νο ο μης της α

τε λευ τη τς βα σι λει ει ει α α α ας σς

ως υ υ περ α α α γα α α α θος

Ἦχος Πάφ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Δ Πα ευ τε α να βω ω μεν εις το Ο ο ο ρο ος
Κυ ρι ι ι ι ς και εις τον οι κον τς Θε ε
ς ς ς ς ς η η η η μων και θε α σω με
θα την δο ο ο ξα αν της με τα μορ φω ω σε

Πα ως α αυ τς δο ξανως μο νο γε νς πα α α
ρα α Πα α α τρος φω τι προ sla α α βω με εν
φως και με τα ρ σι οι γε νο ο με νοι οι τω ω πνε
ε ε ε ευ μα α α α τι Τρι α δα ο μο ς
σι ι ον υ μνη σω ω μεν εις τς αι ω ω ω ω ω
ω ω να α α ας

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ν Πα ο ο μς και Προ φη τω ω ων σε Χρι ι στε ποι

η την και πληρωτη ην εεμαρτυυυυ
 ρηηηηησαν^{π9} ορωντες εντηνεεφεεεληΜω
 υσηςοθεεοοπτηςκαιΗλιαςοεμπυ
 ροςαρμαατηηλαατηςκαιαφλεκτοςουρα
 νοοδροοομοοςεπιτηςμεετααμορφωω
 σεωωωωςσ^{π9}μεθωνκαιημαςτ^σσφωτι
 σμαξιωσονΔεσποοτα^{υ9}υμνεινσεειςτ^σαι
 ωωωωναααααα^{π9}ας

Εἰς τὸν Στίχον ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος $\frac{6}{9}$ Παφ

Ο^{Πα}παλαιτωΜωσειεισυλλααληηησαςε
 πιτ^σορ^σςΣιναδιαασυμβοολων²²εε
 γωειειμιλεεεεεγωωνοοοΩν^{π9}
 σημερονεπορ^σςθαβωρ²²μετομορφωθεις
 επιτωνμαθηητων²²εδειξεντοαρχετυπον
 καλλοστηηςειεικοονος²²ενεαυτωτηναν

θρω πι νην α να λα βϑ ς ς σαν ς σι ι ι
 ι αν και της τοι αυ της χα ρι τος μαρ τυ ρας πα ρα
 στη σα με νος Μω υ ση η ην και Η
 λι ι ι ι αν κοι νω νϑς ε ποι ει το της ευ φρο ο
 συ υ υ νης προ μη νυ ον τας την εν δο ξον
 δι ι α Στα αυ ρϑ και σω τη ρι ο ον Α να α α α
 στα α α α σιν

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ

τὸ πλήρωμα αὐτῆς
 συ υ υ ε θε ε με λι ι

ι ι ω ω ω σας

Τ^{Πα} ην σην τϑ μο νο γε νϑς Υι ς προ ο ρω με ε νος

εν Πνευ μα τι δι α α σα αρ κος προς αν θρω ω ω

πϑ ς ς ε πι ι δη μι ι ι ι αν ο θε ο

πα α α τω ωρ Δα αυ ιδ πορ ρω θεν προς ευ φρο συ νην

συγ κα λει ται αι τη ην κτι ι σιν και προ φη τι κω ω

ως α α να κρα α α α ζει Θα βωρ και Ερ μων

εν τω ονοματι σου αγαλλιααα

σο ο ονται εν τω γαρ επιβαστω ορει

σωτηρι των μααθητων σου την αμυ

ρωθεισαν εν Αδαμ φυυυσιν μεταμορφωω

θεις α παστραψαι παλι εν πεποι οι οι η η η η

κας με τα στοιχειωωωσας αυτην εις την σηντης

θεοτητος δοξαν τε και αι λαμπροοο

τη η η η τα διοβωωωμεν σοι Δημιουργ

γετω παντοος Κυριε δοοξαααα

σοι

Στίχ. Θαβωρ και Ερμων εν τω ονοματι σου αγαλλια

ααα σοοοονται

Το α σχετον της σης φωτοχυυσι ι ι ας και

α προσι τον της θεοτητος θεασαμε

νοιτων Αποστολων οι προκριιτοι επιτωο

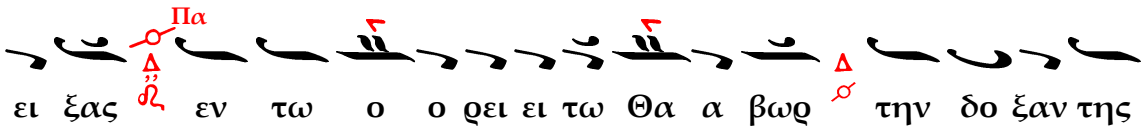

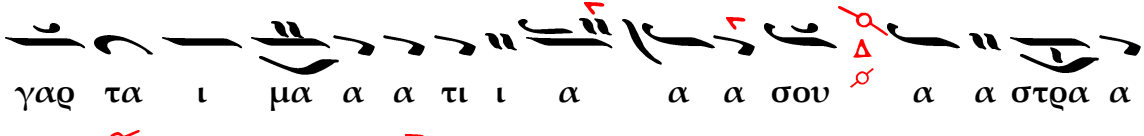

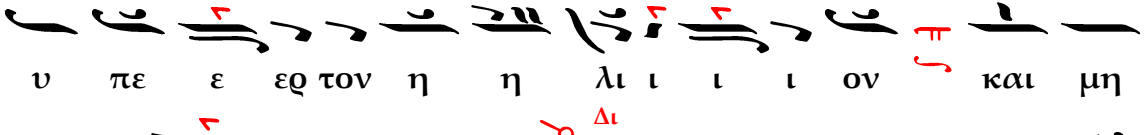
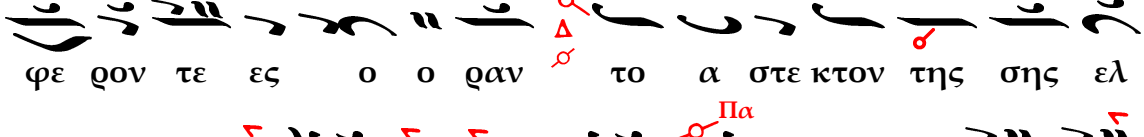
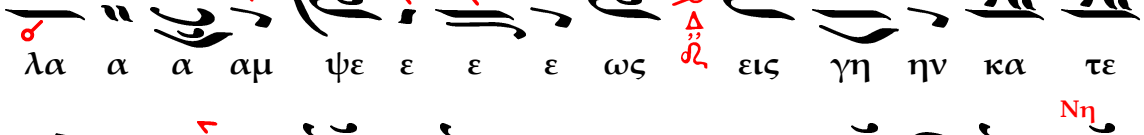
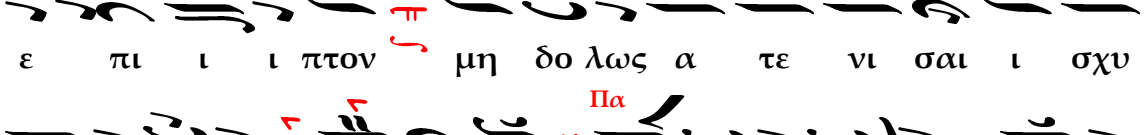
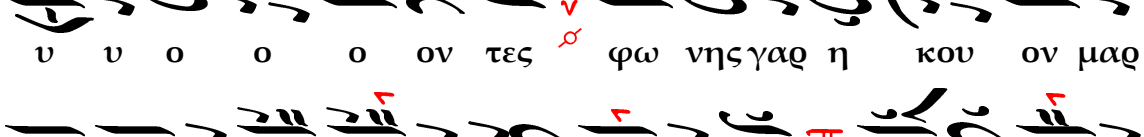
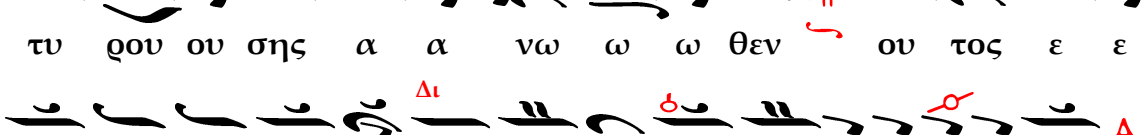
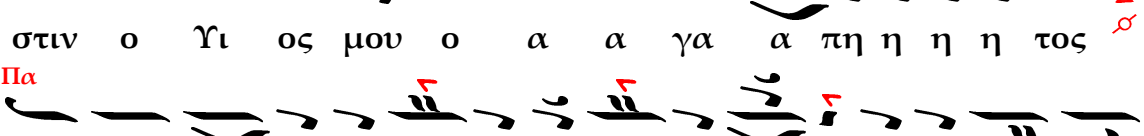
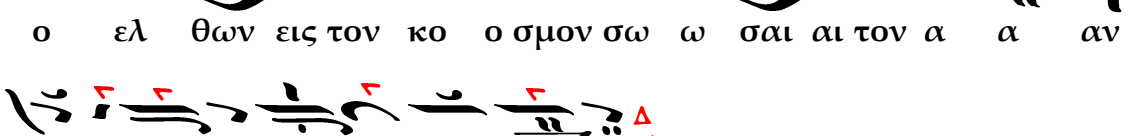

ρακτης με τα μορ φω σε ως α ναρ χε ε ε Χρι ι ι ι
 στε την θει αν ηλ λωι ω θη σαν εκ στα α σιν και
 νε φε λη πε ρι λαμ φθε ντες φω ω τει ει νη φω
 νης η κ ο ν πα τρι ι κης βε βαι ς σης το μυ στη
 ρι ο ν της σης εν α ανθρω πη η η σε ε ε ε ως
 ο τι εις υ παρ χεις και με τα σαρκω ω σιν Υι ος μο ο
 νο γε ε νη η ης και αι αι Σω τη ηρ τσ κο ο ο ο
 σμσ

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τσ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Π ε τρω και Ι ω αν νη και Ι ι α κω ω ω

 ω βω τοις προ κρι ι τοις μα α θη ταις σου ου Κυ

 υ ρι ι ι ε ση μερον υ πε ε ε ε δει ει ει

 ει ξας εν τω ο ο ρει ει τω θα α βωρ την δο ξαν της

 θε ι κη ης σου μο ο ο ο ρ φης ε βλε πο ον

 γαρ τα ι μα α α τι ι α α α σου α α στρα α

 ψαντα α α α ως το ο φως και το προ σω πον σου

 υ πε ε ερ τον η η λι ι ι ι ον και μη

 φε ρον τε ες ο ο ραν το α στε κτον της σης ελ

 λα α α αμ ψε ε ε ε ως εις γη ην κα τε

 ε πι ι ι ι πτον μη δο λως α τε νι σαι ι σχυ

 υ υ ο ο ο ον τεσ φω νης γαρ η κου ον μαρ

 τυ ρου ου σης α α νω ω ω θεν ου τος ε ε

 στιν ο Υι ος μου ο α α γα α πη η η η τος

 ο ελ θων εις τον κο ο σμον σω ω σαι αι τον α α αν

 θρωω ω ω πο ο ο ο ον

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ
 Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Mε τεμορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξαστοις Μα θη ταις σϑ την δο ξανσϑ κα θως η δυναντο
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σϑ το α
ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κϑ φω το δο
τα δο ο ξα α σοι

τὸ τέλος: φω το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι οι

Καὶ Ἀπόλυσις.
